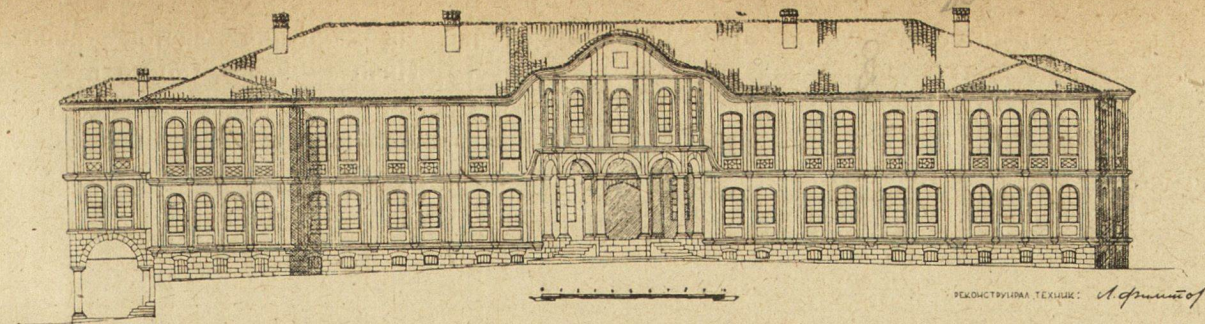

47. Търново. Бившият турски конак (1872—1876). сега сграда на градския народен съвет — главна фасада

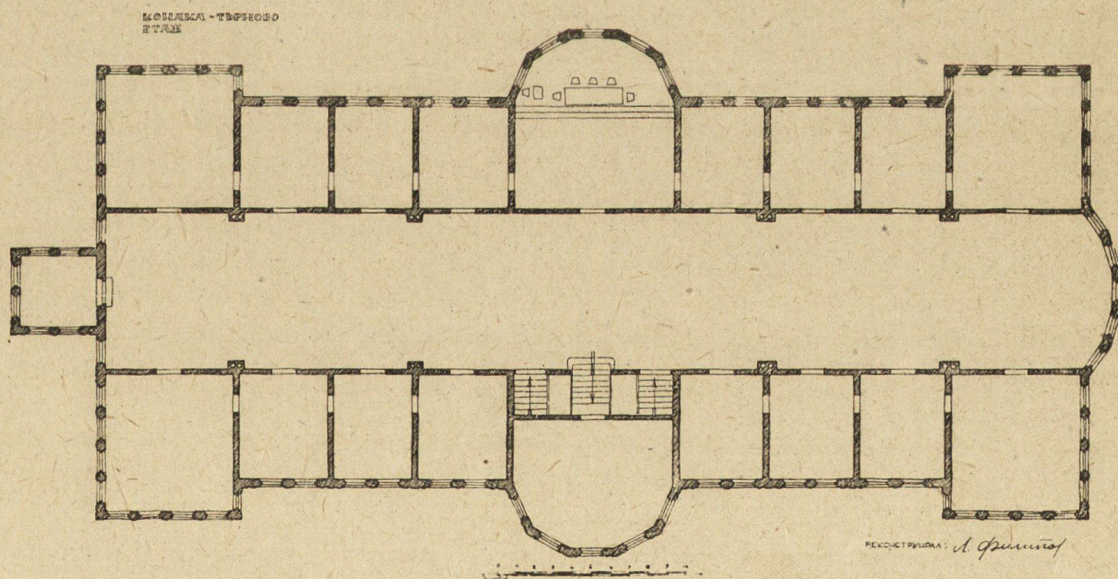
(реконструкция : Леон Филипов—Търново, септ. 1951 г.)

стълбове, масивни тухлени сводове, свързани с яки железни скари.

Майстор Никола Фичев винаги е строил своите обекти, след като предварително ги е добре проучвал. Строил ги е солидно, бързо, евтино и красиво. Почти винаги той лично е обхождал с чук и тесла в ръка горите и кариерите, за да избира здрав солиден камък и здрави, прави дъбови и букови дървета за сантрачи, водни огради, покривни конструкции, скели и пр. Като член на еснафската лонджа той е живял с майстори и калфи на кооперативни начала; спели са заедно в общи помещения, хранили са се от един котел. Утрин почвали работа от тъмно и привършвали късно вечерта. При важни и

отговорни конструкции като напр. покрития дървен мост в Ловеч майстор Н. Фичев не се е отделял от обекта. Там е лягал и ставал. Не се срамувал да деля с теслата, да кове с чука или да маже с мистрията.

В процеса на работата е имало съревнование между майстор с майстор и калфа с калфа. Затова мостът при Бяла вместо за условените три години е завършен за две и половина години и вместо три милиона гроша е коствувал 700 хиляди. Освен това при многобройните му строежи никъде не е имало пукнатини или срутвания на зидове или сводове. Стрсежите на Никола Фичев били икономични и висококачествени и един от друг по-сOLIDни, по-оригинални и по-красиви.

48. Търново. Бившият турски конак (1872—1876) — разпределение на етажа

(реконструкция : Леон Филипов—гр. Търново, септ. 1951 г.)